

การวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวบนฐาน
ทรัพยากรท้องถิ่น : กรณีศึกษาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแหล่งท่องเที่ยวชุมชน

ตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

**Communicative English Function Analysis for Tourism Based on
Local Resources: A Case Study of Stakeholders in Ban Wai,
Lomsak District, Phetchabun Province**

รัชนิวรรณ ประยงค์กุล¹

Ratchaneewan Prayongkul

¹อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,

Phetchabun Rajabhat University

Received: October 19, 2022

Revised: December 7, 2022

Accepted: December 22, 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรท้องถิ่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแหล่งท่องเที่ยวตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้แนวคิดการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ของอัทฉินสันและวอเทอร์ส เป็นการวิจัยแบบเชิงคุณภาพ เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและการสนทนากลุ่ม แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้ไปวิเคราะห์แบบเชิงเนื้อหา โดยมีกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวในตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 20 คน ได้แก่ นักเรียน ศิษย์เก่า ครู ผู้บริหาร โรงเรียนพ่อ

ขุนผาเมืองอุปถัมภ์ ผู้ประกอบการการจำหน่ายสินค้า และผู้ประกอบการที่พักแบบโฮมสเตย์ ตำบลบ้านห้วย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มเป้าหมายมีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในฐานะที่เป็นมัลติเทรคท์ท้องถิ่น และเนื้อหาภาษาอังกฤษที่ปรากฏการใช้ประกอบด้วยขอบเขตเนื้อหา ดังนี้ 1) การกล่าวทักทายและกล่าวแนะนำตัว 2) กล่าวต้อนรับเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยว 3) การให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว 4) การกล่าวขอบคุณและกล่าวอำลา

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, การท่องเที่ยว, ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย, ตำบลบ้านห้วย, อำเภอหล่มสัก

Abstract

The objective of this research was to analyze the communicative English use for tourism based on local resources of the stakeholders in Ban Wai Village, in the district of Lomsak, Phetchabun Province, using the framework of English for Specific Purposes based on Hutchinson and Waters (1998). Qualitative data was collected through Semi-Structured Interview and a focus group with subsequent content analysis. The key informants were 20 members of the stakeholders in Ban Wai, Lomsak District, Phetchabun; including students and alumni, teachers and the director of Pho Khun Phamueang Uppatham School, merchants, and the owner of a homestay business enterprise. The results revealed that the content for English communication in this particular context of local tourism was as follows; 1) Greetings and introductions, 2) Welcoming tourists, 3) Providing information related to local tourist attractions, and 4) Offering thanks and ending the activity with appropriate terms and expressions.

Keywords: communicative English, tourism, stakeholders, Ban Wai, Lomsak district

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีฐานะเป็นภาษาสากล (Global Language or International Language) การใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และรูปแบบภาษาอังกฤษที่เป็นข้อความมุ่งสำหรับการสื่อสารให้ผู้รับสารในระดับนานาชาติ (Crystal, 2003) การที่ภาษาอังกฤษได้รับการยอมรับให้เป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจต่าง ๆ ที่ต้องการขยายฐานไปยังกลุ่มเป้าหมายต่างชาติ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมด้านการท่องเที่ยวและบริการที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้มีแนวคิดในการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่อสร้างเสริมมูลค่าเพิ่มให้แก่คนในชุมชน ในทางกลับกันก็เน้นการพัฒนารูปแบบของการอนุรักษ์ เพื่อให้วัฒนธรรม สภาพแวดล้อม และความสวยงามในชุมชนอยู่ยั่งยืนคงรูปแบบเดิมไม่เปลี่ยนแปลง จึงพยายามกระตุ้นให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ดูแล และพัฒนาทรัพยากรในท้องถิ่นให้คงคุณค่า มีคุณภาพ และพร้อมสำหรับการท่องเที่ยวตลอดไป ส่งผลให้แนวคิดนี้เป็นหนึ่งในนโยบายที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเป็นอย่างมากในการท่องเที่ยวเมืองรอง ที่มีการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักทั้งนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ จากสถิติการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ในปี พ.ศ. 2564 - 2565 พบว่า มีนักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมมาเยือน จำนวน 25,671 คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับ ปี พ.ศ. 2564 พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น + 1,818.61% ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีในการพัฒนาการท่องเที่ยวในจังหวัดเพชรบูรณ์ (Ministry of Tourism and Sports, 2022)

ชุมชนตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นอีกตำบลหนึ่งที่ยังคงความเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน โดยยึดการจัดการท่องเที่ยวโดยเน้นวิถีชีวิต และภูมิปัญญาของความเป็นชุมชนไทหล่มในอดีตมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีจุดเด่นในแง่ของ

ทรัพยากรท้องถิ่นที่คนในชุมชนร่วมกันผลักดันและส่งเสริมให้เป็นสินค้าและแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนได้ ได้แก่ 1) การทอผ้าที่เรียกกันว่า “ผ้าชิ้นหัวแดงตีนก่าน” ซึ่งเป็นผ้าทอที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของชุมชนตำบลบ้านห้วยเท่านั้น 2) อาหารพื้นถิ่นในชุมชนที่ได้มาจากการส่งเสริมให้คนในชุมชนปลูกผักกิมจิตามวิถีความพอเพียง 3) สถานที่ท่องเที่ยวภายในชุมชน เช่น เจดีย์พ่อขุนผาเมือง ดันจำปาขาวพันปี วัดโพธิ์ชัย เจดีย์พระนางสิงขรเทวี อุสรณ์สถานเมืองราด เป็นต้น และ 4) ประเพณีประจําชุมชน คือ การแสดงเส็งกลอง เพื่อให้สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นด้านการท่องเที่ยว พ.ศ. 2561 - 2580 (Office of the National Economic and Social Development Council, 2018) และแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบูรณ์ พ.ศ. 2561 - 2565 ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนากท่องเที่ยวเพื่อสร้างเสริมมูลค่าเพิ่มพัฒนา (Provincial Administrative Organization, 2019) ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ประธานกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านห้วย พบว่า เนื่องจากชุมชนมีทรัพยากรท้องถิ่นที่เหมาะสมแก่การส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก จึงสร้างความสนใจแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยสถิติเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาเยี่ยมชมประมาณ 2 - 3 ครั้ง/เดือน ทำให้ประชาชนในชุมชนมีความจำเป็นต้องสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ แต่ปัจจุบันคนในชุมชนสามารถสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษด้วยคำ หรือประโยคสั้น ๆ จนถึงสื่อสารไม่ได้เลย ทำให้ไม่สามารถให้ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวเพิ่มเติมแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติได้ แม้ว่าคนในชุมชนจะมีความร่วมมือกันจัดตั้งชมรมมัลลเทศก์ โดยเน้นฝึกนักเรียนของโรงเรียนพ่อขุนผาเมืองอุปถัมภ์ ซึ่งเป็นสถานศึกษาในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวเพื่อเป็นมัลลเทศก์น้อย แต่ทักษะการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยวนั้น ยังเป็นการท่องจำจากเนื้อหาที่ได้เตรียมไว้ สื่อสารภาษาอังกฤษได้ด้วยประโยคสั้น ๆ ไม่สามารถใช้คำวลี ส่วนวนโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่หลากหลาย หรือมีความซับซ้อนได้ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ประธานกลุ่มส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านห้วยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคาดหวังในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของคนในชุมชนเพื่อสร้าง

ศักยภาพที่พร้อมต่อการให้บริการนักท่องเที่ยวในอนาคต เนื่องจากปัจจุบันชุมชนตำบลบ้านหาวมีประชุมเพื่อร่วมกันวางแผนขยายเส้นทางการท่องเที่ยวในชุมชนเพิ่มขึ้น ดังนั้นคนในชุมชนควรมีทักษะในใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในหัวข้อดังต่อไปนี้ 1) ประวัติความเป็นมาและข้อมูลโบราณสถานในชุมชน 2) แนะนำสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียง 3) เส้นทางการท่องเที่ยว 4) การแนะนำอาหารท้องถิ่น วัตถุดิบ และ ประวัติความเป็นมาของอาหาร 5) ประวัติความเป็นมาการแสดงเส็งกอง 6) การเข้าพักโฮมสเตย์

ผู้วิจัยเห็นความสำคัญและตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรท้องถิ่นที่มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่สนใจและจะเดินทางมาเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่น หากคนในชุมชนมีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว จะยิ่งทำให้พื้นที่ชุมชนตำบลบ้านหาว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวต่างชาติ ตลอดจนสร้างมูลค่าและรายได้ให้แก่คนในชุมชนเพิ่มมากขึ้นได้ โดยรูปแบบภาษาอังกฤษที่ได้นำมาพัฒนาทักษะให้แก่คนในชุมชนจะต้องเป็นรูปแบบภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่เน้นให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ใช้ภาษา (Hutchinson & Waters, 1989, pp.18-19) ต้องมีหัวข้อและเนื้อหาอยู่ในขอบเขตที่ผู้เรียนต้องการ (Stevens, 1988, p.12) ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรท้องถิ่น : กรณีศึกษาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านหาว อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ตามแนวคิดการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ของฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson & Waters, 1994) ที่เน้นการใช้ภาษาอังกฤษให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายโดยคำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้ใช้ภาษาเป็นหลัก นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาบทเรียนหรือสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านหาว และชุมชนอื่น ๆ ได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรท้องถิ่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. **ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informants)** ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวในตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 20 คน ประกอบด้วย ตัวแทนนักเรียน จำนวน 15 คน ศิษย์เก่าที่ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ในชุมชน จำนวน 1 คน ครู จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนพ่อขุนผาเมืองอุปถัมภ์ จำนวน 1 คน ผู้ประกอบการจำหน่ายสินค้า จำนวน 1 คน ผู้ประกอบการที่พักแบบโฮมสเตย์จำนวน 1 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีบทบาทกับการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านห้วยมากที่สุด เช่น การทำหน้าที่นำเที่ยวในชุมชน การให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน เป็นต้น

2. **เครื่องมือวิจัย** แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว และแนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวสำหรับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และปรับแก้แบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำ จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวที่ไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในงานวิจัยเพื่อหาคำความเชื่อมั่น จากนั้นจึงนำไปใช้จริงกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในงานวิจัย โดยมีตัวอย่างข้อคำถามใน

แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง เช่น เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาถึงสถานที่ท่องเที่ยวมีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง เมื่อต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวมีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติหน้าที่ที่มีการใช้ภาษาอังกฤษอย่างไรบ้าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและทรัพยากรท้องถิ่นที่ส่งเสริมด้านการ

ท่องเที่ยวของชุมชนตำบลบ้านห้วย อำเภอลำลูกขัน จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการเก็บข้อมูลจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) กล่าวคือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ระหว่างผู้วิจัยและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ รวมทั้งการสังเกต ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร โดยการศึกษาจากหนังสือ เอกสารทางวิชาการ การสืบค้น ทางอินเทอร์เน็ต แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ในชุมชน และการศึกษาจากรายงานวิจัย สารานุกรม และวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง

3.2 ประสานประสานกลุ่มท่องเที่ยวในชุมชนเพื่อขอเข้าสัมภาษณ์สมาชิกในกลุ่ม และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในชุมชนแบบตัวต่อตัว ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนนักเรียน จำนวน 15 คน ศิษย์เก่าที่ทำหน้าที่เป็นมัคคุเทศก์ในชุมชน จำนวน 1 คน ครู จำนวน 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนพ่อบุญผาเมืองอุบลรัตน์ จำนวน 1 คน ผู้ประกอบการการจำหน่ายสินค้า จำนวน 1 คน ผู้ประกอบการที่พักแบบโฮมสเตย์ จำนวน 1 คน โดยผู้วิจัยใช้เวลาในการสัมภาษณ์ 25 - 30 นาที โดยมุ่งเน้นประเด็นของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในการนำเที่ยวในชุมชน ได้แก่ คำศัพท์ รูปแบบประโยค ปัญหาในการใช้ และวิธีการแก้ปัญหาในกรณีที่ไม่สามารถสื่อสารได้

3.3 จัดการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) เพื่อวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารการท่องเที่ยวในชุมชน และวิเคราะห์รูปแบบประโยคภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนในชุมชนที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำเที่ยวหรือมัคคุเทศก์น้อยและมีบทบาทในการสื่อสารภาษาอังกฤษไปยังนักท่องเที่ยวต่างชาติมากที่สุด โดยใช้เวลารั้งละ 45 นาที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่มมาถอดเสียงจากเทปบันทึกเสียงของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ในเชิงเนื้อหา (Content Analysis) ตามแนวคิดการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ของฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson & Waters, 1994)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรท้องถิ่น : กรณีศึกษาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์” ตามกรอบแนวคิดเรื่องภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ของฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson & Waters, 1994) ผลวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับการท่องเที่ยวตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 20 คน โดยการสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่มในประเด็นการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว พบว่า มีการใช้ภาษาอังกฤษในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนเพียงแค่ 4 แห่งจากสถานที่ท่องเที่ยวภายในท้องถิ่นตำบลบ้านหวายทั้งหมด ได้แก่ 1) ดันจำปาขาวอายุ 1,000 ปี และ 2) เจดีย์พ่อขุนผาเมืองอนุสรณ์ ตั้งอยู่ภายในบริเวณหน้าอาคารเรียน โรงเรียนพ่อขุนผาเมืองอุปถัมภ์ 3) วัดโพธิ์ชัย และ 4) อนุสรณ์สถานเมืองราด ผู้วิจัยวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว พบว่า มีกลวิธีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว ดังนี้

1.1 การกล่าวทักทายและกล่าวแนะนำตัว (Greetings and Introduction)

การแนะนำตัวในบริบทของการเป็นมัคคุเทศก์คือ การแนะนำข้อมูลส่วนตัวคร่าว ๆ เพื่อเป็นการทักทายและแนะนำตนเองให้นักท่องเที่ยวต่างชาติรู้จักว่าผู้ปฏิบัติหน้าที่มัคคุเทศก์ในขณะนั้นคือใคร ภาษาอังกฤษที่ปรากฏการใช้คือ การทักทาย การแนะนำชื่อ และการแนะนำหน้าที่ที่รับผิดชอบ ดังข้อมูล (1) - (3)

- ข้อมูล (1) Good morning, I am (ชื่อเล่น). I am your tour guide today.
 (2) Good morning, My name is (ชื่อจริง). I am your tour guide today.
 (3) Good morning, My name is (ชื่อเล่น). I am from Phokhun

Phamueang Uppatham School. I am your tour guide today.

จากตัวอย่าง (1) - (3) จะเห็นได้ว่าการแนะนำตัวของกลุ่มเป้าหมายจะมีการใช้รูปแบบลำดับของคำพูดในรูปแบบเดียวกันกล่าวคือ เริ่มต้นด้วยการกล่าวทักทาย การแนะนำข้อมูลส่วนตัว และการแนะนำหน้าที่ที่รับผิดชอบ อย่างไรก็ตาม ปรากฏการใช้รูปแบบการแนะนำชื่อมากกว่า 1 รูปแบบ ได้แก่การใช้ I am และ My name is ... ทำให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายมีคลังคำศัพท์/รูปประโยคในการใช้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อนที่สามารถเลือกใช้ได้ตามความเหมาะสม

1.2 กล่าวต้อนรับเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยว (Welcoming Tourists)

การกล่าวต้อนรับของกลุ่มเป้าหมายมีวัตถุประสงค์เพื่อต้อนรับและเป็นการบอกกล่าวแก่นักท่องเที่ยวเกี่ยวกับชื่อของสถานที่ที่นักท่องเที่ยวได้เดินทางมาถึง ดังข้อมูล (4)-(6)

- ข้อมูล (4) Welcome to Phetchabun.
 (5) Welcome to Phokhun Phamueang Uppatham school.
 (6) Welcome to Muang Rad /PhoKhun Phamueang Memorial.

จากข้อมูล (4) - (6) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้คำว่า welcome ในการกล่าวต้อนรับนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้าสู่สถานที่ท่องเที่ยวในแต่ละแห่งภายในท้องถิ่น รวมทั้ง

ยังสามารถปรับการใช้ถ้อยคำในการกล่าวต้อนรับไปยังสถานที่ต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะกล่าวถึงสถานที่ที่มีพื้นที่ขนาดใหญ่เช่น จังหวัด หรือจะเป็นพื้นที่ที่แหล่งท่องเที่ยวเฉพาะเจาะจง

1.3 การใช้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว (Providing information related to local tourist attractions)

การใช้ภาษาอังกฤษในการให้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวภายในท้องถิ่นของกลุ่มเป้าหมายมีการใช้คำศัพท์และรูปแบบประโยคที่หลากหลาย โดยจำแนกประเภทของประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้หลัก ๆ ออกเป็น ประโยคบอกเล่า เหตุการณ์ปัจจุบัน (Present Tense) ประโยคบอกเล่าเหตุการณ์ในอดีต (Past tense) และประโยคที่มีโครงสร้างกรรมวาจก (Passive voice) ดังข้อมูล (7) - (15) ประโยคบอกเล่าเหตุการณ์ปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างมีการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการบอกรายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว โดยปรากฏการใช้โครงสร้างประโยค Subject + Verb1 เพื่อเล่ารายละเอียดที่เป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน ดังข้อมูล (7) - (9)

ข้อมูล (7) There is an important historical site in this place called Pho Khun Pha Mueang Pagoda.

(8) It appears that these two trees are still alive.

(9) Some stories tell that the 1,000-year Plumeria tree in this place...

ประโยคบอกเล่าเหตุการณ์ในอดีต (Past tense)

กลุ่มตัวอย่างมีการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการบอกรายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว โดยปรากฏการใช้โครงสร้างประโยค Subject + Verb2 เพื่อเล่ารายละเอียดที่เป็นเหตุการณ์อดีต ดังข้อมูล (10) - (12)

ข้อมูล (10) It used to be an old temple called ‘Wat thung’ and became the abandoned temple.

(11) The villagers renovated this place.

(12) They both wished these trees would grow well if they could help Thai people from Khmer.

ประโยคที่มีโครงสร้างกรรมวาจก (Passive voice)

กลุ่มตัวอย่างมีการนำภาษาอังกฤษไปใช้ในการบอกรายละเอียดสถานที่ท่องเที่ยว โดยปรากฏการใช้โครงสร้างประโยค Subject +Verb to be+ Verb3 เพื่อเล่ารายละเอียดที่เป็นเหตุการณ์ที่เน้นผู้ถูกกระทำในตำแหน่งประธานในประโยค ดังข้อมูล (13) - (15)

(13) Pho Khun Pha Mueang Uppatham School is located in Lomsak district, Phetchabun province.

(14) It was built in 1760.

(15) It was assumed that Pho Khun Pha Mueang and Pho Khun Bangklanhao planted two Plumeria trees for predications.

จากข้อมูล (7) - (15) พบว่า ผู้พูดสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการบอกรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งที่ตั้ง ปี พ.ศ. ที่ก่อตั้ง รวมทั้ง การเล่าความเป็นมาในอดีตของสถานที่ท่องเที่ยวภายในท้องถิ่นของตนเองแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติได้

1.4 การกล่าวขอบคุณและกล่าวอำลา (Offering thanks and ending the activity with appropriate terms and expressions)

กลุ่มเป้าหมายปรากฏการใช้คำกล่าวขอบคุณ คือ คำว่า Thank you very much และการกล่าวอำลา คือ Goodbye ดังข้อมูล (16)

ข้อมูล (16) Ladies and gentlemen, it was my pleasure to be your tour guide. I hope you all enjoyed the tour. Thank you very much and goodbye. I hope to see you again sometime.

นอกจากการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการกล่าวขอบคุณและการกล่าวอำลาของกลุ่มเป้าหมายในข้อมูล (16) นั้น เห็นได้ว่ากลุ่มเป้าหมายยังมีการใช้คำที่แสดงความรู้สึกสุภาพ (Politeness) และให้การยกย่องต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติด้วยคำว่า Ladies and gentlemen, และ It was my pleasure to be your tour guide. การใช้ถ้อยคำดังกล่าว นอกจากจะแสดงความรู้สึกสุภาพและทำให้นักท่องเที่ยวต่างชาติรู้สึกว่าคุณค่าตนเองสำคัญแล้วยังสามารถสร้างความประทับใจต่อนักท่องเที่ยวต่างชาติในการที่ผู้พูดสามารถเลือกใช้ระดับคำในภาษาอังกฤษได้ตามความเหมาะสมของบริบทอีกด้วย

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรท้องถิ่น : กรณีศึกษาผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในแหล่งท่องเที่ยวชุมชนตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์” ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

1. การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวของคนในชุมชนตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เมื่อวิเคราะห์ตามแนวคิดการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes) ของฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson & Waters, 1994) พบว่า มีการใช้ภาษาอังกฤษในหัวข้อการกล่าวทักทายและกล่าวแนะนำ การกล่าวต้อนรับเข้าสู่สถานที่ การใช้ข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว และการกล่าวขอบคุณและกล่าวอำลา โดยมีการใช้คำศัพท์/รูปแบบ และสำนวนในการใช้สื่อสารด้วยภาษาอังกฤษอย่างง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน อาจเนื่องด้วยความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ Parapob & Khamyod (2015) เรื่อง การศึกษารูปแบบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้ให้บริการคุณภาพการท่องเที่ยว จังหวัดสตูล อย่างไรก็ดี การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังกล่าว ยังคงเป็นการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบการสื่อสารทางเดียวเท่านั้น และเป็นการท่องเที่ยวจำเนียรที่นักท่องเที่ยวพึง

กลุ่มเป้าหมายยังไม่สามารถโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษได้ หรือให้ข้อมูลในประเด็นที่นอกเหนือจากเนื้อหาที่ท่องจำมาได้ ซึ่งทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวดังกล่าวยังไม่บรรลุวัตถุประสงค์และความต้องการของผู้ใช้ภาษาอังกฤษในชุมชนตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่คาดหวังในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของคนในชุมชนเพื่อสร้างศักยภาพที่พร้อมต่อการให้บริการนักท่องเที่ยวในอนาคต

2. แนวทางการพัฒนาพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยว ผู้วิจัยพบว่า รูปแบบและสำนวนภาษาอังกฤษที่ปรากฏในการใช้สื่อสารเพื่อให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวแก่ชาวต่างชาติ ยังไม่ครอบคลุมตามความต้องการของคนในชุมชน ดังนั้น ควรมีผู้เชี่ยวชาญช่วยเหลือในการจัดอบรมการใช้ภาษาอังกฤษแก่คนในชุมชนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากมีคำศัพท์ สำนวน และเนื้อหาที่เป็นบริบทเฉพาะของชุมชนตำบลบ้านห้วยเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Saiduang & Pitikornpuangpetch (2017) เรื่อง การศึกษาความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารทางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของกลุ่มอาชีพท่องเที่ยวแบบโฮมสเตย์กรณีศึกษาชุมชนบ้านชะขอม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดทำรูปแบบเนื้อหาภาษาอังกฤษตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการท่องเที่ยวในชุมชนตำบลบ้านห้วย อำเภอลำสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยได้รับการตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา เพื่อจะนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวต่อไป โดยเน้นให้ศึกษาและพัฒนาศักยภาพทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเองตามอัตราสัปดาห์ ดังนี้

ตาราง 1

การกล่าวทักทายและกล่าวแนะนำตัว

รูปแบบ	ตัวอย่าง
Good morning./ Good afternoon./ Good evening.	- <u>Good morning. Let me introduce myself. My name is Supanee. You can</u>
I am /Let me introduce myself...../ My name is.....	<u>call me, Su. I am your tour guide today.</u>
You can call me,.....	
I am your tour guide today.	

ตาราง 2

การกล่าวต้อนรับเข้าสู่พื้นที่ / สถานที่ท่องเที่ยว

รูปแบบ	ตัวอย่าง
Welcome to.....	- <u>Welcome to Ban Wai Sub-District.</u>
Now, we are at.....	<u>Now we are at Phokhun Phamueang</u>
This place is	<u>Uppatham School. There are 1,000-</u>
There is / There are	<u>year Plumeria trees and Phokhun</u>
	<u>Phamueang pagoda at this place.</u>

ตาราง 3

การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวบริเวณใกล้เคียง

รูปแบบ	ตัวอย่าง
There is..../ There are..... near here/ around here.	- <u>There is</u> Phokhun Phamueang Monument near here. - <u>There are</u> many historical places around here.
It's aboutkilometers far from here. You can go there by.....	- <u>It's about 5 kilometers far from here.</u> <u>You can go there by</u> car or motorcycle.

ตาราง 4

การแนะนำอาหารท้องถิ่น วัดถุดิบ และ ประวัตืความเป็นมาของอาหาร

รูปแบบ	ตัวอย่าง
It's called.....	<u>It's called</u> Keng Yod Wai (แกงขอด หวาย) or Rattan shoot curry.
It's made of.....	<u>It's made of</u> the rattan shoot, local vegetable, namely, Yod Wai with climbing wattle, seasoning with spices and fermented fish sauce.

ตาราง 5

การแนะนำการเข้าพักโฮมสเตย์

รูปแบบ	ตัวอย่าง
This is	- <u>This is</u> Huen Ta Noi (เฮือนตาน้อย) Homestay.
Your room number is...../	- <u>Your room number is</u> 401.
We provide.....	- <u>We provide</u> the local breakfast and lunch for you.
If you have any question, please feel free to contact me.	- Please return the key to the front and check your belongings before leaving.
Please return the key to the front and check your belongings before leaving. Have a nice stay.	If you have any questions, please feel free to contact me. Have a nice stay.

ตาราง 6

การบอกประวัติและข้อมูล โบราณสถานในชุมชน

รูปแบบ	ตัวอย่าง
This place is called,	- <u>This place is called</u> , Pho Khun Pha Mueang Pagoda. <u>It is located in</u> Pho Khun Pha Mueang
It is called,.....	Uppatham School. <u>It was built in</u> 1760.
It is located in	- <u>It's made of</u> brick and cement.
It's made of	- <u>It is called</u> 1,000-year Plumeria tree.
It was planted	- <u>It was planted</u> for paying their respect to the pagoda.

ตาราง 7

การเล่าข้อมูลเกี่ยวกับการแสดงสืงกอง

รูปแบบ	ตัวอย่าง
Seng Klong is.....	- <u>Seng Klong</u> is a folk play of Lomsak
Seng Klong means.....	people. It's popular to play in the
	annual events such as Bun Bang Fai
	Festival or Songkran Festival, etc.
	- <u>Seng Klong means</u> drum competition.

ตาราง 8

การบอกเส้นทางการท่องเที่ยว

รูปแบบ	ตัวอย่าง
This is a 1 day trip. We will start	- <u>This is 1 day trip. We will start from</u>
from.....	Phokhun Phamueang U-patham school
Next, we will move to.....	to see Phokhun Phamueang pagoda.
Then, we will visit.....	<u>Next, we will move to</u> Phonchai temple
After that, we will go to.....	to see the black rice pavilion. <u>Then, we</u>
And the last place is.....	<u>will go to</u> Phokhun Phamueang
	monument to learn about the history,
	and the equipment used in the period
	time. <u>And the last place is</u> Ban Wai
	Weaving Group, to see the tools, the
	accessories, the process of weaving.

ตาราง 9

การกล่าวขอบคุณและกล่าวอำลา

รูปแบบ	ตัวอย่าง
Thank you very much and good bye.	- Ladies and gentlemen, it was my
It was my pleasure to be your tour guide.	pleasure to be your tour guide. I hope
I hope you enjoy the tour.	you all enjoyed the tour. I hope to see
I hope to see you again.	you again sometime. Thank you very
	much and goodbye.

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 ควรจัดอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว และจัดทำสื่อการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในรูปแบบหลากหลาย เช่น ในรูปแบบโปรแกรม ในรูปแบบออนไลน์หรือออฟไลน์ และในรูปแบบเอกสาร เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถเรียนรู้ได้ตามอัธยาศัย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับความต้องการในการสื่อสารข้อมูลด้านอื่น ๆ ด้วยภาษาอังกฤษระหว่างนักท่องเที่ยวและหน่วยงานต่าง ๆ ในชุมชน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ในการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการวิจัย “การพัฒนาสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวบนฐานทรัพยากรท้องถิ่นตามวิถีความพอเพียง ตำบลบ้านห้วย อำเภอลำดัก จังหวัดเพชรบูรณ์” ครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบพระคุณ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในพื้นที่

ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นอย่างสูง ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนิน โครงการวิจัยนี้

References

- Crystal, D. (2003). *English as a global language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hutchinson, T., & Waters, A. (1989). *English for specific purposes*. Oxford: Oxford University Press.
- Hutchinson, T., & Waters, A. (1994). *English for specific purposes*. New York: Cambridge University Press.
- Ministry of Tourism and Sports. (2022). *Domestic tourism statistics classify by region and province 2022*. <https://www.mots.go.th/news/category/657/> [in Thai]
- Office of the National Economic and Social Development Council. (2018). *Master Plan under National Strategy based on Tourism 2018 - 2037*. <http://nscr.nesdb.go.th/wp-content/uploads/2019/04/05-tourism> [in Thai]
- Parapob, J., & Khamyod, T. (2015). *A study of English communication patterns used by qualified tourism service providers in Satun Province [Research Report]*. Rajamangala University of Technology Srivijaya. [in Thai]
- Provincial Administrative Organization. (2019). *Phetchabun Province Development Plan 2017-2022*. https://www.phetchabun.go.th/PBNPLAN/download_pr1.php [in Thai]

- Saiduang, P., & Pitikornpuangpetch, C. (2017). The study on the needs of English language communication for conservative tourism of homestay tourism group: A case study of Ban Sasom Village, Khong Chiam District, Ubon Ratchathani Province. *Humanities and Social Sciences Journal, Ubon Ratchathani Rajabhat University*, 8(1), 284-299. [in Thai]
- Strevens, P. (1988). *ESP after twenty years: A re-appraisal*. Singapore: SEAMEO Regional Language Center.

Author

Miss Ratchaneewan Prayongkul
Business English Program, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Phetchabun Rajabhat University
83 Moo 11 Saraburi-Lomsak Rd., Sadiang Subdistrict,
Muang District, Phetchabun Province 67000
Tel: 081-7921117 E-mail: ratchaneewan.pra@pcru.ac.th